ՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

Գանատայի Հայոց Թեմ
Prélature Arménienne du Canada
Armenian Prelacy of Canada

Բ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 2
ՅՈՒՆՈՒԱՐ
January | Janvier
Year 2 | Année 2
No. 2 - 2018

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
Առաջնորդ՝
Գանատայի Հայոց Թեմի

ՄԱՐԳԱՐԷՆԵՐՈՒՆ ՄԵԾԱԳՈՅՆԸ

Հայաստանեայց Եկեղեցին Յունուար ամսուն պիտի ոգեկոչէ Յովհաննու Կարապետին, այլ կոչումով՝ Յովհաննէս Մկրտիչին յիշատակը։ Պիտի պանծացնէ՝ «կանանց ծնունդներուն մէջ մեծագոյն մարգարէ»ին (տե՛ս Ղկ 7.28) յիշատակը։

Յովհաննէս Մկրտիչ իր ծնողներուն՝ Զաքարիայի եւ Եղիսաբէթի աստուածային պարգեւն էր, անոնց ծերութեան պարգեւուած անսահման ուրախութիւնը։ Ան աստուածային տնօրինութիւններուն նախագուշակն է. Քրիստոսի կարապետն ու մկրտիչը, ապաշխարութեան եւ երկնքի թագաւորութեան անզուգական քարոզիչը, մեղաւորներու եւ մինչեւ իսկ թագաւորներու մեղսալից վարքին ու մեղանչումներուն յանդիմանիչը։

Երկնակամարին վրայ բոլորս կը ճանչնանք «Արուսեակ» աստղը, որ նախքան արշայոյսը եւ արեգակը, կ'աւետէ առաւօտեան մասին, հորիզոնին վրայ ծագելով եւ դէպի զենիթ բարձրանալով, որպէս լուսաւոր աստղ, գիշերուան լուսատուներուն մէջ։ Անցեալին արուսեակն էր եւ է տակաւին անապատային կղզիացած շրջաններուն մէջ մարդոց առաւօտեան ժամացոյցը։ Այլ խօսքով՝ լոյսին ու արեւածագին մօտալուտ ըլլալը աւետող, արեգակին կարապետը, անոր առջեւէն գացողը, անոր ճամբան բացողն ու պատրաստողը։ Երբ արշալոյսը բացուի, ինք այլեւս չկայ, ամբողջ երկնքին մէջ միայն ու միայն արեգակն է։

Ահաւասիկ այս սքանչելի նմանութեամբ մեր հայրերուն կողմէ շարականներուն մէջ երգուած է Յովհաննէս Մկրտիչը՝ յարաբերաբար Քրիստոսի. «Արուսեակի նման ծագելով երկրի վրայ՝ եղաւ կարապետ արդարութեան Արեգակիդ» (Շարական)։

Այո՛, կրօնական հասկացութեամբ Յովհաննէս Մկրտիչը նոյն այդ «Արուսեակ»ն է. կը ծագի պատմութեան այն պահուն, երբ ՀԱՒԱՏՔԻ մեծագոյն յեղաշրջում մը կը կատարուի։ Ան իր քարոզութեամբ եւ մաքուր կենցաղով լուսաւոր էր, սպասուած «Լոյս»ը չէր։ Ինքը Լոյսին առջեւէն գացողը, մարդոց հոգիներուն մէջ անոր ճամբան պատրաստողն էր։ Ան ապաշխարութիւն կը քարոզէր, կը մկրտէր ի նշան մեղքերէ լուացումի ու մաքրութեան եւ երկնքի թագաւորութեան մօտալուտ ըլլալը կը յայտարարէր։ Իրմով լրումին հասաւ եւ փակուեցաւ Ուխտի օրէնքը, եւ սկիզբ առաւ ՆՈՐը։

Բացուեցաւ «առաւել կեանք»ի, շնորհքի, լոյսի եւ յոյսի ժամանակաշրջանը։ Ծագեցաւ իմանալի Լոյսը, արդար, աստուածային Արեգակը՝ նոյնինքն Քրիստոս, լոյս տալու համար իմացական մտքերուն, ջերմութիւն՝ սրտերուն, կեանք՝ հոգիներուն։

Այո՛, արդարութեան Արեգակ, որովհետեւ կը ծագի՝ ամէնուն վրայ անխտիր, իր բարիքները կը բաշխէ բոլորին՝ մեծին ու փոքրին, աղքատին ու հարուստին, արդարին ու մեղաւորին։

Հետեւաբար, եկէ՛ք աղօթենք, որպէսզի արդարութեան Արեգակին աստուածային լոյսը որպէս կայծ ներթափանցէ մեր հոգիներուն մէջ, բռնկեցնէ մեր ներսիդին, որպէսզի մաքրուինք եւ սրբանանք մեղքերէն եւ մաքրուած ու սրբուած հագնինք աստուածային շնորհքներու պատմուճանը։

ԴԱՍԵՐ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Ինչպէս որ կրակը կը փայլեցնէ ոսկին, նոյնպէս՝ նեղութիւնը կը մաքրէ հոգին եւ երկնքի արքայութեան կ'առաջնորդէ, իսկ հեշտութիւնը՝ գեհեն։

Հոգին ո՛չ միայն կը բժշկէ, այլեւ՝ այնքան կը գեղեցկացնէ, որ Քրիստոս թագաւորը անոր գեղեցկութեան կը ցանկայ։ Երբ մեղքերը մոռնանք՝ հոգիով կը գեղեցկանանք։ Որովհետեւ ան որ չի յիշեր՝ միտքը չի բերեր, եւ ան որ չի մտաբերեր՝ չի խօսիր, եւ ան որ չի խօսիր՝ չի գործեր։ Ըսել չեմ ուզեր, թէ մեր մեղքերը չյիշենք նաեւ խոստովանութեամբ. ո՛չ, այդ պարագային նախ պէտք է դո՛ւն յիշես, որպէսզի Աստուած մոռնայ, այլեւ պէտք է դադրեցնենք գործով կատարուող մեղքերը՝ արբեցողութիւնը, գողութիւնը, շնութիւնը։

Իսկ ինչպէ՞ս կրնանք մոռնալ չարը, երբ միշտ բարի բաներ յիշենք եւ Աստուծմէ վախնանք։ Եթէ միշտ զԱստուած յիշենք, չենք ախորժիր չար բաներ մտաբերելէ։

Բարսեղ Մաշկեւորցի

ՃԻՇՏԸ ԳԻՏՆԱՆՔ

Խունկ ծխելը զուտ քրիստոնէական երեւոյթ չէ. քրիստոնէութենէ առաջ ալ զանազան կրօններու մէջ խունկը կը գործածուէր բարեպաշտական կեանքի արտայայտութիւն որպէս։ Այսօր եւս ուրիշ կրօններ խունկը կը գործածեն նոյն նպատակով։

Քրիստոնէական Եկեղեցւոյ կեանքին մէջ ալ վաղուց խունկը սկսաւ գործածուիլ զանազան նպատակներով. եկեղեցւոյ մէջ հաւասարապէս կը խնկարկուին խորանն ու Սեղանը, սուրբերու պատկերներն ու սրբազործուած իրերը, կրօնաւորներն ու աշխարհականները՝ մեծ թէ փոքր։ Այս խնկարկութեան նպատակն է՝ ամէն ինչ որ Աստուծոյ տան մէջ կը գտնուի սրբել, մաքրել, յարդարել Տիրոջ համար ու ապա Անոր ընծայել։ Երկրորդ՝ խունկը մեղքերու թողութեան համար մատուցուած զոհ մըն է, ինչպէս որ Հին Ուխտին մէջ կը տեսնենք անոր գործածութիւնը՝ նոյն նպատակով։

Երրորդ՝ խունկին վեր բարձրացող անուշաբոյր ծուխը ուղիղ եւ ընդունելի աղօթքը կը խորհրդանշէ, ինչպէս սաղմոսերգուն կը յայտարարէ. «Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ, առաջի Քո, Տէ՛ր» (Սղ 141.2), այսինքն՝ զգալի խունկին հետ նաեւ մեր հոգիի ծուխը, որպէս մեր սիրոյ աղօթքներուն նշանակ՝ կը բարձրացնենք Քեզի՝ ո՛վ Աստուած։ Չորրորդ՝ խունկ ծխելը նաեւ կենցաղական նպատակ ունի, որպէս հականեխիչ՝ անուշահոտ հոտով հականեխելու համար ժողովուրդի հաւաքոյթէն առաջացած ապականած օդը։

Խունկը կը պատրաստուի հոտաւէտ ծառերու խէժերէ։ Եկեղեցւոյ մէջ խունկ ծխելու պաշտօնեան սարկաւագը կամ ուրարակիր տիրացուն է։

ՀՈԳԵՒՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ

Յիսուսի Ծնունդը՝ Մարտահրաւէր

«Ծնաւ իր անդրանիկ զաւակը, որ փաթթեց խանձարուրի մէջ եւ դրաւ մսուրի մէջ» (Ղուկաս 2.7)

Յիսուս թագաւոր էր, բայց պալատի մէջ չծնաւ, այլ՝ մսուրի: Ան իր խոնարհ ծնունդով եկաւ ինքզինք նոյնացնելու խոնարհ ու հեզ դասակարգի մարդոց հետ: Մեր Տիրոջ Սուրբ Ծնունդին առիթով քանի՞ քրիստոնեայ կը յիշէ խոնարհներն ու հեզերը եւ զէթ պահուան մը համար ինքզինք կը նոյնացնէ անոնց հետ: Կամ քանի՞ քրիստոնեայ ազդուելով Տիրոջ խոնարհ ծնունդէն, կ'ընտրէ հեզութեան ու խոնարհութեան ճամբան:

Յիսուս չծնաւ տունի մը մէջ, այլ՝ մսուրի (Ղուկաս 2.7): Յիսուս տնազուրկ ծնաւ, որպէսզի ինքզինք նոյնացնէ տնազուրկ մարդոց հետ: Տիրոջ Սուրբ Ծնունդին առիթով արդեօք քանի՞ քրիստոնեայ աշխարհիս չորս կողմը տարածուած տնազուրկ մարդոց մասին մտածեց ու անոնց համար աղօթեց:

Թէպէտ Յիսուս ամէն բանի տէրն ու տիրականն էր, բայց չունեցաւ յատուկ տուն մը, ուր կրնար ծնիլ:

Ինչո՞ւ համար. որպէսզի ցոյց տար մեզի, թէ մարդ արարածը պանդուխտ մըն է այս աշխարհին մէջ: Ո՞ւր են անոնք, որոնք իրենք զիրենք պանդուխտ կը զգան աշխարհին մէջ:

Աղքատ ծնաւ Յիսուս, որպէսզի դառնայ ընկեր աղքատներուն, բարեկամ ու սիրող՝ աղքատներուն, եւ որպէսզի աղքատ մարդիկ Յիսուսի անձին մէջ տեսնեն հաւատարիմ եւ զիրենք սիրող ընկերոջ մը ներկայութիւնը: Յիսուսի ծնունդին առիթով, արդեօք քանի՞ հաւատացեալ իր հայեացքը դարձուց դէպի աղքատները եւ փորձեց ձեւով մը օգտակար դառնալ անոնց: Քանի՞ հոգի փորձեց բարեկամ դառնալ չքաւորներուն: Մարդասէր Յիսուսի ծնունդը, պէտք է ծնունդ տայ մարդասիրութեան մեր սիրտերուն մէջ:

Յիսուս ծնաւ խոնարհ, աղքատ ու տնազուրկ, որպէսզի ինքզինք նոյնացնէ խոնարհ, տնազուրկ մարդոց հետ:

Վաղինակ Ծ. Վրդ. Մելոյեան

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

Կաղանդ Պապան իրակա՞ն է

Ծնունդի առաջին արկածախնդրութիւնս ունեցայ մեծ մօրս հետ, երբ փոքր տղեկ մըն էի, կը պատմէ տարեց հաւատացեալ մը: Հեծիկովս մինչեւ քաղաքին միւս ծայրը քշեցի՝ մեծ մօրս տունը երթալու, երբ քոյրս ըսաւ, թէ Կաղանդ Պապա չկայ, նոյնիսկ խենթերը գիտեն ատիկա:

Գիտէի, որ մեծ մամաս ճիշտը պիտի ըսէր ինծի: Ան շատ ճշմարտախօս էր: Երբ հոն հասայ, տունը անոյշ գաթայի բոյրով լեցուն էր: Մինչ խմորեղէնը կ'ուտէի, սիրտս բացի մեծ մօրս: «Կաղանդ Պապա չկա՞յ», քրթմնջաց ան եւ ըսաւ. «Տարօրինակ, մի՛ հաւատար: Այս սուտ զրոյցը տարիներ է, որ կը շրջագայի, եւ այդ մէկը զիս կը նեղացնէ, իսկապէս կը ջղայնացնէ»:

«Հիմա բաճկոնդ հագուէ՛ եւ քալէ երթանք»: «Ո՞ւր պիտի երթանք», հարցուցի: Տակաւին երկրոդ գաթան չէի կերած: Այդ ուրը մեր շրջանի մեծ վաճառատունը եղաւ, միակ մեծ խանութը, ուր քիչ մը ամէն բան կար: Մինչ դռնէն կը մտնէինք, մեծ մայրս ինծի տասը տոլարնոց մը տուաւ: Այդ մեծ գումար էր այդ օրերուն: «Ա՛ռ այս դրամը եւ բան մը գնէ մէկու մը համար, որ որոշ կարիք մը ունի,- ըսաւ ան:- Ես քեզի ինքնաշարժիս մէջ կը սպասեմ»:

Միայն ութը տարեկան էի: Մօրս հետ յաճախ գնումի գացած էի, բայց երբեք առանձինս բան մը չէի գնած: Խանութը մեծ եւ խճողուած երեւցաւ, լեցուն մարդոցմով, որոնք Ծնունդի նուէրներ կը գնէին: Մի քանի վայրկեան շուարած մնացի՝ տասը տոլարը ափիս մէջ սեղմած, մտածեցի, թէ ի՞նչ կրնայի գնել եւ որո՛ւ համար: Միտքէս անցուցի բոլոր անոնք, զորս կը ճանչնայի. ընտանիքս, ընկերներս, դրացիներս, դպրոցի երեխաները ու եկեղեցւոյ ժողովուրդը:

Յանկարծ յիշեցի ընկերս Սարգիսը: Ան խառն մազերով եւ գարշահոտ բերանով տղեկ մըն էր, որ երկրորդ դասարանին իմ ետեւի գրասեղանին կը նստէր: Այս տղան վերարկու չունէր եւ ձմեռը զբօսանքի չէր ելլեր: Մայրը միշտ երկտող կը ղրկէր ուսուցիչին, ըսելով որ Սարգիսը հազ ունի, բայց բոլոր երեխաներս գիտէինք, թէ ան չէր ելլեր ցուրտին, քանի որ վերարկու չունէր: Տասը տոլարը շօշափեցի մատներովս մեծ խանդավառութեամբ: Որոշեցի վերարկու մը գնել Սարգիսին: Կարմիր զլխարկով հատ մը գտայ, որ շատ տաքուկ կ'երեւէր, մտածեցի, որ Սարգիսը պիտի սիրէ զայն:

«Յատուկ մէկու մը նուէ՞ր է ասիկա», հարց տուաւ վաճառող տիկինը, «Սարգիսին համար է», ըսի: Ազնիւ կինը ժպտաց ինծի, երբ պատմեցի ընկերոջս մասին, որ վերարկու չունէր: Ան տասնոցը առաւ, վերարկուն դրաւ տոպրակի մը մէջ եւ տուաւ ինծի՝ Ուրախ Ծնունդ մաղթելով: Գիշերը մեծ մամաս օգնեց ինծի, որ Ծնունդի գեղեցիկ գունաւոր թուղթով փաթթենք վերարկուն:

Այդ միջոցին արժեգինի պիտակը ինկաւ մէջէն: Մեծ մամաս զայն առաւ ու դրաւ իր Սուրբ գիրքին մէջ: Ծրարին վրայ գրեցինք «Նուէր՝ Սարգիսին, Կաղանդ Պապային կողմէ»:

Մեծ մամաս ըսաւ, որ Կաղանդ Պապան գաղտնապահութիւն կը պահանջէ:

Ապա զիս տարաւ Սարգիսին տունը, ինքնաշարժին մէջ բացատրելով որ ես հիմա պաշտօնապէս Կաղանդ Պապային օգնական եղած էի: Մեծ մամաս Սարգիսին տունին մօտ կեցաւ, միասին անձայն պահուըտեցանք մացառներուն ետին, ապա ան զիս մխտեց եւ փսփսալով ըսաւ. «Շա՛տ լաւ, Կաղա՛նդ Պապա, հիմա գնա՛ դէպի դուռ»:

Խոր շունչ մը քաշեցի եւ նուէրը սանդուխներուն վրայ դրի, դուռը զօրաւոր կերպով բախեցի եւ վազեցի մեծ մօրս քով: Միասին անշշուկ սպասեցինք մութին մէջ, մինչեւ որ Սարգիսը վերջապէս դուռը բացաւ եւ սկսաւ բարձր ձայնով կանչել. «Մամա՛, եկուր, Կաղանդ Պապան եկեր է»:

Երեսուն տարիներ ետք տակաւին այդ ցուրտ գիշերուան զգացած ուրախութիւնս եւ Սարգիսին ձայնը երբեք չեմ մոռցած: Այդ գիշեր անդրադարձայ, թէ Կաղանդ Պապային գոյութեան մասին եղած սուտ զրոյցը տարօրինակ է: Կաղանդ Պապան կապրի, ու մենք իր խումբին մաս կը կազմենք: Տակաւին ունիմ մեծ մօրս Սուրբ Գիրքը, որուն մէջ վերարկուին պիտակը կայ՝ $19.95 արժեգինով:

Սիրելինե՛ր,

Այսօր որչափ ծարաւ է մարդս ըլլալու իսկական անկեղծ Կաղանդ Պապա, եթէ այսօր դուն Սուրբ Ծննդեան առթիւ տունդ սիրուն ժապաւէններով, գունաւոր լոյսերով զարդարած ես, բայց քէն կը պահես եղբօրդ, քրոջդ կամ ընտանիքիդ անդամներէն մէկուն հետ, պարզապէս ճաշակաւոր զարդարող մը եղած կ'ըլլաս:

Եթէ խոհանոցիդ մէջ Ծնունդի անուշեղէն պատրաստես, համադամ ճաշեր եփես եւ հոյակապ սեղաններ շտկես, բայց հարազատներուդ հետ հարցեր ունիս, սիրտդ ծանր է, պարզապէս լաւ խոհարար մը եղած կ'ըլլաս:

Եթէ Ծննդեան ծառդ լուսափայլ հրեշտակներով զարդարես եւ ձեռագործ ձիւնափաթիլներ շինես, տօնական խրախճանքներու երթաս, երգչախումբին մէջ մասնակցութիւնդ բերես, բայց կեդրոնացումդ Յիսուս Քրիստոսի վրայ չըլլայ, նշանակէտէն շեղած կ'ըլլաս:

Սէրը խոհանոցէն դուրս կ'ելլէ եւ ներելու կ'երթայ:
Սէրը քաղցր է, նոյնիսկ երբ յոգնած ենք եւ բազմազբաղ:
Սէրը միայն անոնց չի տրուիր, որոնք կրնան փոխարէնը տալ,
այլ կ'իրականանայ չքաւորին տալով:
Սէրը երբեք քէն չի պահեր իր եղբօրը հետ, ինչ ալ ըլլայ
պարագան, նոյնիսկ եթէ անառակ ըլլայ ան:
Սէրը բնաւ չ'ինար, խաղալիքները կ'աւրուին, մարգարտեայ վզնոցները
պիտի կորսուին, նիւթականը կը չէզոքանայ,
սակայն ՍԻՐՈՅ նուէրը կը գոյատեւէ:

Այս նոր Տարուան առթիւ, սիրելինե՛ր, եկէք Յիսուսի ըրածը ընենք, ներենք բոլորին, տանք միայն ԻՐ նուէրը որն է ՍԷՐԸ, նոյնիսկ անոնց որոնք մեզի երկար ատենէ ի վեր ցաւցուցած են, ներենք, սիրենք Քանի այն է ճշմարիտ Յիսուսի սորվեցուցածը:

Անցեալի խօսքերը, անցեալի ցաւերը ձգենք անցեալին մէջ եւ նոր տարին սկսինք նոր տեսիլքով, նոր երազով, նոր սրտով, քանի միակ յաւիտենական արժէքը զոր ունինք մեր ձեռքերուն մէջ, Յիսուս Քրիստոսի սէրն է:

Սէրը երկայնամիտ է, քաղցր է, սէրը չի նախանձիր, սէրը չի գոռոզանար, չի հպարտանար: Անվայել վարմունք չ'ունենար, իրենը չի փնտռեր, բարկութեան չի գրգռուիր, չարութիւն չի խորհիր, սէրը բնաւ չ'իյնար (Ա. Կորնթ 13):

Սեմալին Պ.

MESSAGE DU PRÉLAT

COURIR EN SUIVANT L'EXEMPLE DU CHRIST...

«Gardons les yeux fixés sur Jésus, qui nous a ouvert le chemin de la foi et qui la porte à la perfection. Parce qu'il avait en vue la joie qui lui était réservée, il a enduré la mort sur la croix, en méprisant la honte attachée à un tel supplice, et désormais il siège à la droite du trône de Dieu» (Hébreux 12:2)

À chaque Nouvel An, il m'est important de penser, réfléchir et prier pour trouver un sujet capable de nous guider, nous croyants, à travers l'année à venir. Concentrons-nous cette année sur la vie du Christ, et faisons notre principale clé l'extrait biblique ci-haut de l'apôtre Paul, un message au peuple hébreu. La première ligne de l'extrait est aussi pour nous : « Gardons les yeux fixés sur Jésus. »

La vie d'un fidèle est similaire à une course spirituelle. Durant la course nous devons mettre de côté tous les petits obstacles afin de courir plus rapidement. Ces obstacles sont, fondamentalement, des péchés. Nous devons laisser de côté tous les péchés, même les plus petits. Car les petits péchés s'agrandissent pour nous pousser vers la tentation. Durant cette course spirituelle, chaque coureur atteint la ligne d'arrivée et reçoit son prix : la vie éternelle. Ainsi, courrons pour le Christ, aussi rapidement que possible, nos yeux tournés vers lui, fixés sur Jésus Christ. Ne détournons jamais le regard, sinon il se peut que nous n'atteignions jamais la ligne d'arrivée.

Jésus Christ est le pionnier de notre foi, son guide. Il construit la base de notre foi avec sa naissance… Parce que Dieu avait promis à son peuple d'envoyer un Sauveur, qu'Il annonça au prophète Isaïe, et Il accomplit sa promesse : « Voici, la vierge sera enceinte, elle enfantera un fils, et on lui donnera le nom d'Emmanuel, ce qui signifie Dieu avec nous. » (Matthieu 1:23)

Bref, chaque fin a un nouveau début… une NOUVELLE NAISSANCE.

Il construit la base de notre foi également par sa Mort, sa crucifixion et sa résurrection. Connaissant la joie qui l'attendait, Jésus accepta sa mort par le crucifix, méprisant la honte. Le crucifix était un vil instrument : seuls les criminels étaient crucifiés. C'était le symbole de la souffrance, la honte, le rejet, réservé aux pires des criminels. Où était la joie dans une telle mort? La réponse est évidente : il n'y en a pas. Toutefois, le Christ courru dans les bras de cette mort, acceptant la crucifixion et sa honte, pour nous montrer l'exemple d'une foi qui est par-dessus toute chose.

De ce fait, gardons notre foi inébranlable afin de rester avec le Christ et s'élever avec lui. « Car nous sommes devenus participants de Christ, pourvu que nous retenions fermement jusqu'à la fin l'assurance que nous avions au commencement. » (Hébreux 3:14)

En un mot, nous allons partager la joie du Christ régnant dans le ciel. En effet, Il n'est pas seulement le pionnier de notre foi, mais celui qui la perfectionne.

Il était aussi à la droite de Dieu, la plus noble place de l'univers. Joignons-nous au Christ, familiarisons-nous avec Lui, qui est prêt à nous aider de ses hauteurs et partager avec nous ses grâces lorsque nous en avons besoin.

Tout ce que nous pouvons désirer est dans le Christ. Il est plein d'espoir, d'amour, de grâce, de force, de pouvoir, de patience, de direction, de joie, de solidité, d'indulgence, de détermination, de confiance, de gentillesse, de tout ce dont nous avons besoin. N'importe quelle vertu que nous cherchons, nous la retrouverons en Lui.

Il est notre Sauveur, le pionnier de notre rédemption.
«Gardons les yeux fixés sur Jésus. »

Car en Lui il y a la force; devenons plus forts grâce à Lui.
En Lui il y a la vérité; apprenons de Lui et admirons-Le.
En Lui il y a la grâce; recevons Sa grâce.
En Lui il y a la richesse sans fin; défaisons-nous de la pauvreté.
En Lui il y a la puissance; soyons faibles devant Lui.
2018 s'ouvre devant nous, avec de nouveaux horizons, espoirs, défis…

Imaginons-nous que chaque jour nous amène à une nouvelle guerre, que chaque jour est une nouvelle course spirituelle. Mais si nous gardons notre regard sur Jésus Christ, nous ne perdrons pas espoir, nous ne serons pas fatigués de courir, car nous courons vers la Croix, la ligne d'arrivée, et nous serions alors aux côtés de Jésus Christ au ciel; nous aurons fini notre travail et nous aurons droit à notre dernière victoire.

«Gardons les yeux fixés sur Jésus », au crépuscule de 2017 et à l'aube de 2018. Assurez-vous qu'Il est le pionnier de notre foi : ce n'est qu'à travers Lui que nous accéderons à la vie éternelle, et à travers Lui seul que nous pourrions nous élever et nous perfectionner…

Que cette Nouvelle Année ouvre un nouveau chemin au peuple arménien, avec plus d'espoir, afin que nous marchions avec foi et passions une bonne année pleine de nouveaux exploits.

Youth Jeunesse

WHAT COMES FIRST?

Starting a New Year
As we begin a new year, we look back, learn from the past and look forward hoping for the best. We start lists of New Year's resolutions, and try to re-prioritise and organize our lives.

Priority: what comes first?

In the Old Testament of the Bible, there's a tiny prophetic book called the book of Haggai, which addresses specifically the theme of priority. Haggai's story tells that when the enslaved people of God returned from Babylon, with a mandate by the king to rebuild the Temple of Jerusalem, once they arrived to the city, the people ignored the construction of God's Temple and started renovating and elaborating their own houses. Here's what Haggai prophetically declared: "Is it a time for you yourselves to live in your paneled houses, while this house [the Temple] lies in ruins?" (Haggai 1:4). The people had forgotten their priority! And as a result, Haggai goes on to say: "Consider how you have fared.

You have sown much, and harvested little; you eat, but you never have enough; you drink, but you never have your fill; you clothe yourselves, but no one is warm; and you that earn wages earn wages to put them into a bag with holes." (1:5-6).

You see, when we fail to prioritise, everything in life turns upside down, and our endeavours become futile and unproductive.

But how to determine what comes first? You need to be able to differentiate between the "urgent" and the "important", and sometimes it might be a difficult choice. Nevertheless, once you find out what is important in life, never let the "urgent" get in the way and distract you. In other words, never let the "urgent" make you loose sight of what is "important".

P.S.

Put God first, and all the rest will fall into place, for HE is the master manager of the universe.

ՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ԸՆՏՐԵԱԼ ԵՒ ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ԾԱՌԱՆ՝

ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ ԶՕՐԱՎԱՐ

Սուրբ Սարգիս Զօրավարը թէեւ ազգութեամբ հայ եղած չէ, բայց պատմութիւնը կը վկայէ, թէ հայ ժողովուրդի ամենասիրելի սուրբերէն է։ Այնքան սիրելի, որ շարականագիրը հետեւեալ տողերը արձանագրած է Սուրբին նուիրուած հայ շարականի կանոնին մէջ. «Գեղեցիկ անուն, բարի, քաղցր ու անոյշ պտուղ հաւատացեալներու շրթներուն, գիշեր ու ցերեկ յոյսով կանչուած, ամէն տեղ յիշուած եւ փառաւորուած եւ գերիները ազատող Սուրբ Սարգիս»։

Մեծն Կոստանդիանոս կայսրի ժամանակ Սուրբ Սարգիս իշխան եւ սպարապետ էր Հայաստանի սահմանակից Կապադովկիոյ մէջ, ճանչցուած էր որպէս արի զօրավար եւ մանաւանդ քրիստոնէութեան ջերմ քարոզիչ ու տարածիչ։ Յուլիանոս Ուրացողի թագաւորութեան ժամանակ (360-363), երբ քրիստոնեաներու դէմ հալածանքները ծայր առին Հռոմի մէջ, Սուրբ Սարգիս աստուածային հրաման կը ստանայ հեռանալու կայսրութեան սահմաններէն։ Սուրբը կը հաստատուի Հայաստան եւ հայոց Տիրան թագաւորին թելադրութեամբ իբրեւ հրամանատար կը միանայ կռապաշտ պարսից Շապուհ արքային, երկիրը պաշտպանելու Յուլիանոս Ուրացողի արշաւանքներէն։ Տեսնելով Սուրբին քաջութիւնը, Աստուծմով տարած յաջողութիւններն ու Քրիստոսի մասին վկայութիւնները, անոր զօրախումբի պարսիկ զինակիցներէն շատեր դարձի կու գան ու կը մկրտուին։ Մոլեռանդ հեթանոսները այս երեւոյթը անընդունելի նկատելով կը դիմեն պարսից Շահին, որ իր կարգին կը հրամայէ Սուրբին ուրանալ իր հաւատքը եւ երկրպագել կուռքերուն։ Սուրբ Երրորդութեան ու իր հաւատքին հաւատարիմ Սուրբը կը մերժէ ու կը նահատակուի իր որդիին եւ տասնչորս նորադարձ քրիստոնեաներու հետ։

Ժամանակ մը ետք, Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոց, նահատակ Սուրբին մասունքները կ'ամփոփէ Կարբ աւանին մէջ (Պատմական Հայաստան), որուն վրայ կը կառուցէ եկեղեցի մը սուրբին անունով, ինչպէս նաեւ անոր ակռաներէն մէկը կը զետեղէ խաչափայտի մը մէջ եւ կը կառուցէ Սուրբ Սարգիս վանքը Գագա բլուրին գագաթը, որ մինչեւ այսօր կը կոչուի Գագա Ս. Սարգիս եւ կը գտնուի Ատրպէյճանի Ղազախ շրջանին մէջ։

Սրբապատկերներու մէջ Սուրբը կը ներկայացուի ձիու մը վրայ նստած վիշապ մը խորտակելու արարքին մէջ, որ կը խորհրդանշէ իր կեանքի ընթացքին տարած յաղթանակը չարին վրայ։

ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱՆ

(Օգտագործելով օրինակ-ծածկագիրը՝ գտէ՛ք ներքեւի թուաբանական հաշուին մէջ թաքնուած նախադասութիւնը)։

Ո՞վ է խօսքի հեղինակը եւ որո՞ւ մասին կը խօսի։

Մատթէոսի 5 (?)

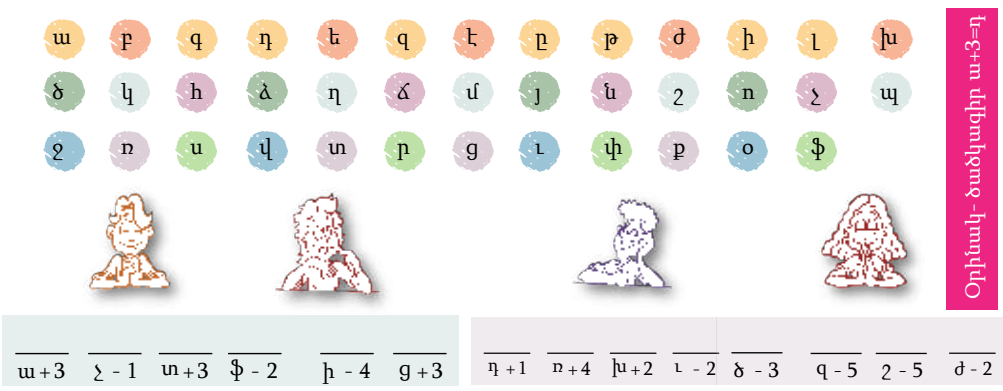

ՏԵՂԵԱԿԱՆ ՏՈՒՆՔԵՐ ՄԱՍԻՆ

Երեքշաբթի, 4 Դեկտեմբեր 2017-ի առաւօտեան, նախագահութեամբ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Կաթողիկոսին, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան Վեհարանի դահլիճին մէջ ընթացք առաւ Ազգային Ընդհանուր ժողովը, որ շարունակուեցաւ մինչեւ Ուրբաթ, 8 Դեկտեմբեր 2017։ Քառօրեայ ժողովին մասնակցեցան թեմական առաջնորդներ, 130 պատգամաւոր եւ յատուկ հրաւիրեալներ։ Գանատայի Հայոց Թեմի Առաջնորդ Գերաշնորհ Տ. Բարգէն Արք. Չարեան գլխաւորեց Գանատայի պատուիրակութիւնը։

Հինգշաբթի, 21 Դեկտեմբեր 2017-ի երեկոյեան, Բարգէն Արքեպիսկոպոսի նախագահութեամբ կատարուեցաւ Ազգային Առաջնորդարանի տօնածառի պաշտօնական լուսաւորումը։ Ձեռնարկին ներկայ էին Կիլիկիոյ Ս. Աթոռի շքանշանակիրներ, բարերարներ, Ազգային Առաջնորդարանի Խորհուրդներու եւ Յանձնախումբերու անդամներ, Ազգային Պատգամաւորներ, Ազգային Երեսփոխաններ, գործակից կազմակերպութեանց ներկայացուցիչներ եւ հիւրեր։

Կիրակի, 24 Դեկտեմբեր 2017-ին, Բարգէն Արքեպիսկոպոս պաշտօնապէս նշանակեց Հոգեշնորհ Տ. Վարդան Վրդ. Թաշճեան Լաւալի Ս. Գէորգ Հայց. Առաքելական Եկեղեցւոյ Հոգեւոր Հովիւ։

ՀՈԳԵՒՈՐ ԽՕՍՔ

«Աստուած իր Որդին աշխարհ ղրկեց, ո՛չ թէ որպէսզի աշխարհը դատապարտէ, այլ որպէսզի աշխարհը փրկէ»։ Յովհ. 3:17